

Tiedotuslehti 4 2010

Vapautetut

Jyväskylän Katulähetys ry

Jyväskylän Katulähetys ei jouda eläkkeelle. Lue 65-vuotisjuhlista sivut 4 ja 5.

Kööriveljet Pentti Riuttanen ja Matti Paananen esiintyivät 65-vuotisjuhlilla sivu 4 ja 5.

Markku Leinonen: Katulähetysten historiikin tekeminen antoi uutta uskoa elämään sivu 6.

Hanna-Riikka Alasippolan puhe: hienoa olla osa Katulähetysten historiaa s. 8-9

Mennyt ja tulevaa

Tämäkin vuosi on kohta päättymässä ja voimme vain muistella mennyttä vuotta, tekojamme ja niiden seurauksia. Se kuinka olemme toimineet, päätöksiä tehneet ja mitkä ovat niiden vaikutukset, ne näemme myöhemmin.

Yksi mieleen painuneimmista asioista on ollut Etapin kunnostus, jota on tehty asukkaiden ja kannustin projektin yhteistyönä. Siinä ovat tekijät saaneet nähdä oman työn jäljen ja ehkä pitkänkin työstä poissaolomisen jälkeen onnistumisen iloa, en olekaan niin avuton kuin luulin, minähän osaan.

Kannustin projektin, niin kuin muunkin työn, jota katulähetyksessä tehdään, tarkoitus on saada palautettua normaali itsetunto, löytämään itsensä ja mahdollisimman moni palaamaan takaisin ns. normaaliin elämään.

On monia asioita joita emme voi tietää etukäteen, yksi niistä on yhteistyökumppaneitten tekemät päätökset, joihin meillä ei ole paljonkaan mahdollisuutta vaikuttaa. Olisi helpompaa ja turvallista tehdä päätöksiä tulevaisuutta ajatellen, jos meillä olisi selkeästi tiedossa mitä toimintoja ja palveluita meiltä ostetaan ja minkä verran, että voisimme edelleen kehittää ja turvata työpaikat.

Asiakaskuntamme on vuosien saatossa muuttunut entistä haastavammaksi. Minuus on usealta kadoksissa. Se on hukkunut elämän varrella moniin väärin houkutuksiin ja sitä myöten väärin valintoihin ja sen mukaisiin tekoihin ja niistä johtuneisiin seurauksiin.

Raamatussa mainitaan mies nimeltä Mefiboset, joka oli pudonnut palvelijan sylistä ja loukannut jalkansa ja tuli molempia jalkoja ontuvaksi.

Monet asiakkaistamme myös ovat jollain lailla ontuvia kuin Mefiboset, jotkut molempia jalkoja ontuvia, toiset toista jalkaa ja joillakin saattaa olla jonkinlainen arpi tai haava, joka ei näy päällepäin. Tämä on

kuin kielikuvaa siitä, että on olemassa monenlaisia asioita ihmisten elämässä, jotka haittaavat matkantekoa. Näihin asioihin työntekijämme tarvitsevat kärsivällisyyttä, ammattitaitoa, koulutusta ja viisautta ja myös rahaa koulutukseen. Mutta silti rakkautemme ei saa olla euromääräistä. Työssämme tulee näkyä aito välittäminen ja kunnioittaminen lähimmäisiämme kohtaan.

Itse koen myös omalta kohdaltani olevani kuin Mefiboset, molempia jalkoja ontuva ja monessa kohdin epäonnistunut ja vajavainen, mutta kuitenkin Armon saaneena Jeesuksen ristinkuoleman tähden, Hän on minunkin syntini sovittanut ja olen saanut vastaanottaa sovituksen.

Mefiboset sai myös Armon ja sai syödä Kuninkaan pöydässä.

Ensilumi ja liukkaat kelit tulivat taas yhtä yllättäen niin kuin joka vuosi aikaisemminkin, vaikka ne ovat tiedossa täällä Suomen oloissa, aiheuttaen monenlaisia onnettomuuksia ja kolareita.

Näihin tilanteisiin voisi varautua katsoamalla kalenteria ja toimimalla sen mukaan, vaihtamalla talvirenkaat ja muutenkin varautua liukkaisiin keleihin.

Elämän kalenteri

Elämämme kalenteria tarkastelemalla voimme myös tehdä jonkinlaisia varautumisia tulevaan.

Elämänlanka on hyvin ohut ja sen katkeamista on vaikeampi tietää tai edes arvata. Se voi katketa yllättäen. Siksi olisi tärkeää, että asiat olisi kunnossa kun lähdön hetki koittaa.

Aamulla tuli uutinen suuren taiteilijan Kari Tapion kuolemasta, sekin yllättäen, mutta kuitenkin sama tilanne on jokaisen kohdattava, koska täällä ajassa ei ole meillä pysyväistä kotia.

Jeesus sanoo sanassaan ennen poislähtöään, minä menen valmistamaan teille kotia, minun Isäni kodissa on monta asuinsijaa. Nuo asuinsijat on varmistettava jo täällä eläessämme. Se ei ole enää mahdollista kuoleman jälkeen. Jumalan

Pekka Arposuo

sana myös sanoo, että jokaisen polven on notkistuttava ja kumarruttava kerran Hänen edessään.

Kuoleman jälkeen on uskomattoman ihmisen tunnustettava, että se mitä sain kuulla eläessäni Jeesuksesta on sittenkin totta. Parannuksen tekemiseen ei silloin ole enää minkäänlaista mahdollisuutta, siksi on tärkeää antaa elämänsä Jeesukselle eläessään ettei tarvitse katua kuoleman jälkeen. Armo on tämän elämän aikana otettava vastaan, kuoleman jälkeen sitä ei voi enää saada. Jeesus antaa elämisen arvoisen elämän jo tässä ajassa ja mikä tärkeintä saamme ikuisesti olla Hänen seurassaan.

Onnellinen se ihminen, joka nöyrytyy jo elämänsä aikana ja antautuu Jeesuksen johtoon.

Elämä on aina elämistä, siihen sisältyy monenlaisia haasteita ja myös vaikeuksia eikä niiltä säästy uskovainenkaan ihminen, mutta niihin antaa voimansa Jeesus, Elämän Herra.

Suuret kiitokset kaikille työntekijöille, vapaaehtoisille, seurakuntaväelle, Jyväskylän kaupungille ja kaikille yhteistyökumppaneillemme, jotka ovat olleet mahdollistamassa työtämme.

Sunausta ja menestystä tulevalle vuodelle 2011.

Pekka Arposuo
hallituksen puh.joht

Toivon lähettiläinä

Ja hän lähetti palvelijansa kutsumaan häihin kutsuvieraita, mutta nämä eivät tahtoneet tulla. Vielä hän lähetti toisia palvelijoita lausuen: Sanokaa kutsutuille: Katso minä olen valmistanut ateriani, minun härkäni ja syöttiläini ovat teurastetut, ja kaikki on valmiina; tulkaa häihin. Mutta he eivät sitä välittäneet vaan menivät pois, mikä pellolleen, mikä kauppoilleen. Matteus 22

Joulun evankeliumi kertoo meille Kris-
tuksen - Messiasninkaan syntymästä. Siitä on suora yhteys kristityn iankaikiseen päämäärään - Kuninkaanpojan häihin. Sitä varten hän syntyi, että hän tulisi lunastamaan koko ihmiskunnan. Jesajan ennustus kertoi jo ennalta tuon ihanan toivon koko ihmiskunnalle: ”Kansa joka pimeydessä vaelttaa näkee suuren valkeuden; jotka asuvat kuoleman varjon maassa, niille loistaa valkeus.”

Kaikki on valmiina – tulkaa!

Thailen Jeesuksen puheiden suoraskaisuutta. Kutsu taivaallisiin häihin on esitetty yksinkertaisesti ja se on helppo ymmärtää ja vastaanottaa eikä vaadi keneltäkään ylivoimaisia suorituksia. Omia eväitä ei tarvinnut, ei titteleitä eikä yliopistojen oppimääriä. Ei myöskään onnistunutta elämän hallintaa tai ystävien suositusta tai merkittävää asemaa yhteiskunnassa. Kallista juhlapukuakaan ei tarvinnut hankkia. Kulttuuritutkimus kertoo, että kutsuun sisältyi tuohon aikaan myös häävaatetus. Kuningas lähetti sen lahjana. Ei jäisi siitäkään kiinni. Kaikki ymmärsivät siihen aikaan, että omissa vaatteissa ei voinut tulla kuninkaallisiin häihin – se oli kauhustus ja loukkaus.

Häävaatteet

Evankeliumi sisältää hääkutsun. Se on täyspaketti johon ei voi lisätä mitään. Mikään oma ei kelpaa pelastuksen asiassa. Hääpuku on Jeesuksen ristillä hankkima lahjavanhurskaus. Me olemme niitä ihmisiä, jotka on kutsuttu hääaterialle.

Me kaikki. Osa torjuu kutsun esittämällä verukkeita. Joku yrittää päästä sisään ihan omillaan ehkä ajatellen että en ole kenellekään mitään pahaa tehnyt ja se saa kelvata. Kuitenkin raamattu sanoo: ”Jos sanomme, ettei meillä ole syntiä, niin me eksytämme itsemme, ja totuus ei ole meissä. Jos me tunnustamme syntimme, on hän uskollinen ja vanhurskas, niin että hän antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta synnistä.” 1 John 1:8-9

Menkää teidän risteysiin ja kutsukaan häihin keitä tapaatte

Meille jotka teemme työtä kadun kansan parissa vertaus kuninkaanpojan häistä on lohdullinen. Kaikki ihmiset ’rajoituksetta’ voivat tulla. Jokainen vastaantulija on kutsuttu. ”Mene kiiruusti kaupungin kaduille ja kujille ja tuo köyhät ja raajarikot, sokeat ja rammatt tänne sisälle.” Jumala rakastaa ja kutsuu epäonnistuneita, viinon kasvaneita, outoja, asunnottomia, köyhiä, nälkäisiä ja monissa vaikeuksissa olevia ihmisiä. Tule kiireesti kaikki on jo valmiina! Tule sellaisena kuin olet!

65-vuotta toivon lähettiläinä

Kunnioitettava merkkipaalu nostettiin pystyyn lokakuun 17. päivänä, kun Huhtasuon kirkossa juhlittiin Jyväskylän katulähetystyön 65-vuotista taivalta. Paljon on tapahtunut pienten alkujen päivistä jolloin vähäinen joukko ihmisiä sai sydämelleen kadun kansan ahdingon ja lähti teille ja aitovierille rauhan ja toivon lähettiläinä.

Viestikapula on siirtynyt eteenpäin - yhä uudet ihmiset ovat tulleet mukaan rintamaan. Ulkoiset puitteet ja taloudelliset mahdollisuudet ovat tänä päivänä aivan toista luokkaa kuin taipaleen alussa. Mission ydin ei ole kuitenkaan muuttunut – tuoda toivoa eri syistä vaikeuksiin joutuneille lähimmäisillemme. Katulähetyksessä se merkitsee evankeliumin hyvän sanoman esillä pitämistä, rakkauden osoittamista sekä ihmisten monipuolista auttamista jokapäiväisessä elämässä.

Teksti: Esko Jantunen

Jyväskylän Katulähetys ei jouda eläkkeelle

Jyväskylän Katulähetys on kulkenut jo melkoisen matkan kadun kansan rinnalla. Viime lokakuussa virallisen kansaneläkeiän saavuttanut vireä yhdistys ei jouda viettämään leppoisia eläkepäiviä, vaan painaa täysillä eteenpäin. Katulähetysten toiminnanjohtaja **Erkki Arvajan** aikana yhdistys on vakiinnuttanut asemansa yhtenä Sininauhaliiton suurimpana yksittäisenä toimijana.

Alusta alkaen yhdistys on noudattanut työssään kahta työtapaa, jotka ovat julistaminen ja palvelu. Jumalan sanaa julistetaan, mutta koska pelkästään sanalla ei eletä, on aina ollut rinnalla myös konkreettinen auttaminen. Vanha Pelastusarmeijan iskulause sanaa, soppaa ja saippuaa on pätenyt hyvin myös katulähetystyöhön.

Voidaan sanoa, että Jyväskylän Katulähetys syntyi aikaan palosta julistaa evankeliumia kaikista kurjimmille ja syrjäytyneille, mutta ei pelkästään sitä. Myös aineellista tarpeista haluttiin huolehtia. Sodan jälkeen lähdettiin auttamaan asunnottomia alkoholisteja kaatopaikalla ja silloin riitti avuksi paljon vähempi. Vuosikymmenten saatossa ovat niin ihmisten kuin yhteiskunnan vaatimukset kasvaneet. Jyväskylän Katulähetys on kasvanut vaatimusten mukaan ja siitä on kehittynyt olennainen osa koko jyväseudun päihdehuoltoa. Silti vielä tänään saattaa kuulla kysymyksen: Mikä Ihmeen Katulähetys?

Koko historia samoihin kansiin

Kun Katulähetys juhlii niin juhliitaan kunnolla. Koko iltapäivän kestävässä juhlissa luodattiin useamman henkilön voimin Katulähetysten taivalta sodan jälkeisestä ajasta tähän päivään. Tilaisuuden aikana esiteltiin myös Markku Leinosen kokoama historiikki: Katulähetysilloista tuettuun asumiseen.

Tämä kasvatustieteiden tohtori **Mark-**

Jyväskylän katulähetystyön 65-vuotisjuhlan yhteiskristillisessä Sanajumalanpalveluksessa saarnasi Esko Jantunen.

ku Leinosen huolella ja ammattitaidolla kirjoittama 350 sivuinen teos ja sen tekijä esitellään tarkemmin sivulla 6. Kirja on ilmeisesti laajin ja seikkaperäisin historiikki, mitä on tähän mennessä tehty mistään kristillisestä päihdejärjestöstä.

Se antaa erittäin selkeän ja kattavan kuvan siitä, kuinka ihmisten auttaminen on kehittynyt vuosikymmenten saatossa.

Puheenjohtaja **Pekka Arposuon** tervehdys.

Ihminen ei tässä ajassa ole kovin paljoa muuttunut, joten pohjimmiltaan ongelmat ovat samoja. Auttamiseen käytettävät keinot ovat sen sijaan muuttuneet ja monipuolistuneet.

Menneet mielessä

Huhtasuon kirkossa pidetyn juhlan aikana marssitettiin esiin kattava joukko Jyväskylän Katulähetyksessä vuosien varrella vaikuttaneita ihmisiä. Varsinaisen juhlan ensimmäisessä puheenvuorossa yhdistyksen pitkäaikainen puheenjohtaja **Pekka Arposuo** totesi Katulähetysten pystyneen vastaamaan hyvin yhteiskunnan yhä kasvaviin vaatimuksiin esimerkiksi henkilökunnan koulutuksen suhteen.

-Meillä on tosi hyvä ja motivoitunut henkilöstö, joka näyttää myös viihtyvän työssään. Työntekijöiden vaihtuvuus on lähes nolla, kiteytti Arposuo.

Lukuisista erilaisista auttamismuodoista hän nosti esiin parhaillaan käynnissä olevan kannustusprojektin, jossa tukiasunnoissa asuvia ihmisiä kannustetaan itse kunnostamaan asuntojaan ja saavan näin toipumisen kannalta tuiki

Jaakko Koivunen.

Mikko Hokkanen.

tärkeitä onnistumisen kokemuksia.

Tuulahduksen työn arjesta toi jo nuorena vastavalmistuneena lähihoitajana Katulähetyksen leipiin vuonna 1997 tullut **Hanna-Riikka Alasippola**. Hän aloitti työt Ensiasteleissa, jossa hän sanojensa mukaan oppi minkäläisten haasteiden kanssa tässä työssä liikutaan. Pikku hiljaa eteenpäin paikasta toiseen. Vastuu kasvoi kaiken aikaa ja uusia haasteita tuli sopivassa tahdissa.

-En usko, että ilman ensiasteleissa saatuja kokemuksia pystyisin hoitamaan tänään tätä työtä näin hyvin, vakuutti Alasippola.

Pitkälle iltopäivään venähtäneet juhlat päättyivät kaikille tuttuun päätöslauluun: Golgatan veressä voima on. Sitä ennen juontajana toiminut **Esko Jantunen** toteusi, että päivän aikana ennätettiin raapaista vain hiukan Katulähetyksen pintaa.

Ilkka Partanen

Juhlayleisöä Huhtasuon kirkossa.

Juhlakahvit.

Juhltilaisuus päättyi Golgatan veressä voima on lauluun.

Katulähetyksen historiikin tekeminen antoi uutta uskoa elämään

Jyväskylän Katulähetyksen historiikin tekijä kasvatustieteiden tohtori **Markku Leinonen** oli työtä aloittaessaan vajaakuntoinen tutkija. Hän oli palautumassa entisessä työpaikassaan Jyväskylän yliopistossa pitkään jatkuneesta työpaikkakiusaamisesta, joka vei miehen työkyvyn useiksi vuosiksi.

Päästyään uuden työn pariin, alkoi elämä pikku hiljaa taas hymyillä. Kiinnostava työ imaisi mukanaan ja työpaikan terapeuttinen ilmapiiri vaikutti siihen, että maailma näyttää nyt kokonaan toiselta kuin pari vuotta sitten. Arvet kuitenkin jäivät.

Hienovaraista painostusta

Yliopistojen pätkätöitä täynnä oleva maailma suosii kilpailua ja aina on niitä, jotka käyttävät eteenpäin päästäkseen mitä tahansa keinoja. Yleensä kiusaaminen on toteutettu niin taitavasti, ettei siitä voi jäädä kiinni. Työtehtävillä pelaaminen, kohtuuton kritiikki, uhkailut, dominointi ja alistaminen voivat kuulua painostuskuvioon. Yliopistojen ongelmat tiedostetaan, mutta suureen ääneen niistä ei puhuta.

-Se oli aluksi niin hienovaraista ja taitavasti toteutettua, ettei sitä pitkään aikaan edes huomannut. Loppuvaiheessa painostus muuttui intensiiviseksi. Sitä ei voinut olla huomaamatta. Määräaikainen virkani oli tulossa hakuun. Keväällä 2006 oltiin siinä tilanteessa, että jaksaminen loppui ja edessä oli pitkä sairausloma. Olin sen jälkeen kauan vajaakuntoinen.

Toipuminen oli hidasta. Vähitellen ahdistus- masennusjaksot mataloituivat. Kun pääsin Katulähetykselle ensin työharjoitteluun ja sitten töihin, alkoi elämä vähitellen voittaa, muistelee Markku Leinonen.

Markku Leinosen kirjoittama Jyväskylän Katulähetyksen historiikki julkaistiin yhdistyksen 65-vuotisjuhlassa Huhtasuon kirkossa 17.10.2010.

Työ tempaisi mukaansa

Nuoresta saakka uskossa ollut Leinonen oli Katulähetykselle tullessaan autuaan tietämätön siitä, millaisten ihmisten kanssa töitä tehdään. Markku myöntää alussa kokeneensa jonkinmoisen kulttuurishokin tullessaan töihin Kankitielle, jossa sijaitsee Katulähetyksen toimisto ja sen välittömässä läheisyydessä ensisuoja ja päihdeasuntoja.

Nopeasti hämmennys kuitenkin muuttui positiiviseksi kokemukseksi ja hän kokee saaneensa paljon niistä kahdesta vuodesta, mitä hän on ollut tähän mennessä töissä Katulähetyksellä.

- Minulle annettiin historiikin käsikirjoitus ja kun aloin tutustua siihen, se vei nopeasti mukanaan. Alun perin oli aikomus vain hiukan korjailta ja täydentää sitä, mutta aika pian päädyttiin siihen, että homma pistetään kokonaan uusiksi.

Kun johonkin kiinnostavaan työhön pääsee sisälle, sieltä avautuu maailma, joka vie mukanaan. Se on vähän niin kuin ajo-koira, joka löytää vainon ja painuu perään. Sitä on tosi vaikea pysäyttää, ennen kuin se saavuttaa etsimänsä. Vähän samalla tavalla tässä taisi käydä minulle, kuvailee Markku Leinonen tyytyväisenä, kun työ on valmis.

Arjen sankareita

Yksi Markun ensimmäisiä oivalluksia oli tutustuminen katulähetystyön perustajiin kuuluvan Arvid von Martensin ajatukseen siitä, että kaikki kristityt tekevät auttamistyötä yhdessä, ei siis mikään yksittäinen kirkkokunta tai herätysliike. Tämä ajatus on säilynyt Katulähetyksessä tähän päivään asti.

-Kirja pyrkii olemaan mahdollisimman kattava yleisesitys siitä ajasta, minkä Katulähetys on toiminut. Mukana on paljon mielenkiintoisia henkilöitä. Läheskään kaikki, jotka olisivat sen ansainneet, eivät tulleet kirjaan. Onneksi on vielä mahdollisuus korjata ja muokata sitä tulevaisuudessa, kertoo Leinonen.

Kirjaa tehdessä erityisen suuren vai-

kutuksen häneen teki se, kuinka suuren työpanoksen kymmenet ihmiset ovat antaneet Katulähetyksellä vapaaehtoisina. Heitä voidaan hyvällä syyllä kutsua vapaaehtoistyön sankareiksi.

Toinen asia, mikä Leinosen yllätti, oli Katulähetysten tekemän työn laajuus ja mittakaava. Hän on kirjassa kyennyt vastaamaan niin tähän kuin muihinkin haasteisiin.

Kirja antaa 350 sivulla seikkaperäisen ja kattavan kuvan Jyväskylän Katulähetysten historiasta alusta tähän päivään. Kirja on tehty ammattitaidolla ja siinä on faktojen lisäksi kiinnitetty huomiota myös kieli-asiun ja luettavuuteen.

Ilkka Partanen

Kuntosalilta rautaa voimaa ja hyvää mieltä

Joulukuun 8 p:nä kuluva vuotta Kankitien Ensiaskelen voimailusalissa käynnistyi henkilökunnalle osoitettu kuntosaliharjoittelu. Tapahtuma liittyy Tyky (työkyvyn ylläpitäminen) ohjelmaan, jolla kannustetaan työntekijöitä huolehtimaan omasta kunnosta ja hyvinvoinnista.

Tomi Montonen ja Milla Ukkonen aloittivat Tyky ohjelman kehittämisen jo syksyllä, mutta Kaisa Partanen on tämän kuntosalii-idean äiti.

Ensiaskelen tiloissa on monipuolinen, joskin vanhahtava voimailukalusto. Vaakan toisella puolella on työnantajan antama mahdollisuus kerran viikossa käyttää kaksi tuntia työaikaan oman kunnan kehittämiseen ja ylläpitoon.

Teemu Vastamäki on lupautunut opastamaan kaluston käytössä sekä oikean tekniikan oppimisessa, joka on tärkeää turvallisuuden, monipuolisen hyvinvoinnin, kunnan kasvun ja lajin nautittavuuden saavuttamiseksi. Varusteiksi riittää väljä verkkarityyppinen asu ja alle T-paita. Jalkoihin tukevat kengät. Juomapullo sekä pieni pyyhe täydentävät varustusta. Toi-

Teemu Vastamäki opastaa ryhmää jalkaprässin käyttöön.

mintaa voi rydyttää taustamusikilla, joten omia CD-levyjä saa tuoda paikalle. Useimmiten uudet lajit ovat aluksi tahmean tuntuisia, mutta muutaman kerran jälkeen idean alkaa sisäistämään ja siitä nauttimaan. Siis kaikki ovat tervetulleita

kiinteytymään keskiviikkoisin klo 8 – 10 välillä, joka aika pitää sisällään myös suihkun ja saunan.

Seppo Riikonen

On hienoa olla osa katulähetystyön historiaa

Valmistuin lähihoitajaksi vuonna -97 ja aloitin samantien työskentelyn Ensi-askel asunnoilla ohjaajana ja koin vahvan kutsumuksen päihdetyöhön. Paikka ja ihmiset tulivat minulle tärkeiksi. Sain opin ja kosketuksen päihdetyöhön, ymmärryksen riippuvuuden syvyyteen. Sain kohdata monenlaisten eri lähtökohtien ihmisiä, joiden elämän päihteet olivat saaneet sekaisin.

Matka jatkui vuonna 2000 nuorisotalo Päätymättömään Tarinaan ja Exit-projektiin. Projektin työ oli kadulla tehtävää etsivää nuorisotyötä sekä olin mukana Walkers kahvilatoiminnassa, vapaaehtoistyön yhteyshenkilönä. Nuorisotyötä tehdessä silmien eteen avautui uusi näky ja huoli nuorista, jotka vailla turvallista aikuista kulkivat matkaa päihteiden maailmassa. Samalla myös tieto lisäsi tuskaa ja oman lapsen saapuminen murrosikään toi huolta.

Aika nuorisotyössä päättyi, kun 2004 tammikuussa Katulähetystyksen uusi yksikkö Köhniönkatu 2:ssa tarjosi asunnon 12 ihmiselle.

Vastaavaksi työntekijäksi Köhniönkadulle

Sain mahdollisuuden siirtyä vastaamaan Köhniönkadun asumisyksikön hoitamisesta. Tein sivussa myös hetkisen kuntouttavan työtoiminnan ohjaajan työtä Muuramen kunnalle.

Päihteettömän asumisyksikön pyörittäminen oli haasteellinen työ, koska se oli minulle uutta. Talo toi mukanaan vastuuta asukkaista, kiinteistöstä sekä taloudellisista asioista. Uudessa yksikössä rajoja koeteltiin, mutta vaikeuksien ja hyvien työntekijöiden avulla Köhniönkatu sai paikkansa yhtenä tuetun asumisen yksikkönä Katulähetystyksessä.

Vuonna 2005 tuli mukaan uudenlainen työnkuva, kun sain mahdollisuuden tehdä perhetyötä vakituisen työntekijän sijaisena. Perhetyö avasi näkemyksiäni ja laajensi työnäkyä.

Hanna-Riikka Alasippola toimi juhlissa myös kirjamyynä.

Sain kokea upeita onnistumisia perheiden parissa, nähdä lasten iloa, vanhempien tai vanhemman päihteettömyyden johdosta.

Työmuoto näytti myös surullisen puolelensa, jossa vanhemmuus ei kestänyt ja lapsen kohdalla päädyttiin huostaanottoon. Tunteet olivat työssä syviä ja koskettavia.

Taloudellisista syistä sekä Myllyjärven vastaavan työntekijän siirtymisestä uusiin tehtäviin vuoden 2005 aikana Köhniönkadun ja Myllyjärven asumisyksikkö yhdistettiin ja minulla olikin käsissäni kaksi asumisyksikköä.

Uusia haasteita oli edessä, koska Myllyjärvi oli 2003 aloittanut uusien rivitalojen myötä toimintansa perustuen yhteisölliseen asumiseen.

Yhteisöllisyys oli kova juttu. Minusta tuntui, että astuinpas isoihin saappaisiin. Ennen minun tuloa Myllyjärvelle siellä työskenteli neljä miestä sekä perhetyö. Yksiköstä vastasi Alpo Hiltunen, joka oli

pitkänlinjan päihdetyön ammattilainen ja oli luonut yhteisöllisyyden työntekijöidensä kanssa yksikköön.

Ei ollut mitenkään helppo homma, päästä sisään yhteisölliseen toimintaan, tutustua ja saavuttaa luottamus n. 30 ihmiseen. Ei auttanut muu kuin aloittaa selvittämään, mitä on yhteisöllisyys asumisyksikössä, aikamoista opiskelua ja oppimistahan se oli. Ammensen netistä ja kirjoista tietoa, jotta löytäisin tärkeän punaisen langan työhöni. Upeiden työtovereiden kannustuksella ja tuella Myllyjärvi toimii edelleen yhteisöllisenä asumisyksikkönä kuntouttavana asumismuotona.

Lokakuussa 2009 sain vielä uuden yksikön Rasilan Keljonkankaalta. Siinäpä vasta varsinainen talo kera viiden asukkaan. Täytyy sanoa, että Rasila koetteli ja joskus jopa ajattelin, että ei tule mitään.

Tänä päivänä iloitsen siitä, että sain voimia vaikeisiin asioihin, koska Rasila on nyt hyvä paikka, ja talo pitää sisällään

upeita hetkiä, selviytymisiä. Mutta onnen kyyneleiden joukkoon mahtuu myös suuri suru erään asukkaan poistuessa kesällä.

Mutta parasta on, että hän sai elää Rasilassa elämänsä parhaita hetkiä, kokea turvaa, ystävyyttä, iloa ja läheisyyttä.

Arjen kohtaamisia

Olen kohdannut ihmisiä, joiden elämään on kuulunut päihteiden- tai mielen terveyden häiriöiden tuoma turvaton arki, väkivalta, seksuaalinen hyväksikäyttö, oman lapsen tai muun läheisen menetys, parantumaton sairaus, pitkiä jaksoja laitoksissa tai vankilatuomioita... ihmisiä jotka kokevat yksinäisyyttä tai eivät näe elämässään toivoa, kokevat että menneisyyden taakka on liian raskas muuttaa.

Meidän tehtävänä arjessa on antaa tukea arjen elämänhallintaan, virastoasioihin, terveydenhoitoon, sosiaalisten suhteiden ylläpitoon, niiden luominen ja vahvistaminen sekä motivointi ja eteenpäin saattaminen opiskelun työn tai muun mielekkään toiminnan löytämiseksi.

Tärkeää on myös virike ja muun kuntouttavan toiminnan järjestäminen, mikä tukee ja mahdollistaa mielekkään päivän ilman päihteitä. ”Hengelliseen yhteyteen ja muuhun ryhmätoimintaan ohjaaminen”.

Omaisten ja läheisten kanssa tehtävä työ on myös iso osa arkea. Olla heidän tukenaan, kuunnella.

Työ on kokonaisvaltaista rinnalla kulkemista, olemalla läsnä, kuunnella, ymmärtää, antaa tunne siitä, että jokainen on tärkeä ja hyväksytyt sellaisena kuin on.

Työn helmiä saan nähdä joka päivä katulähteyksen toiminnassa, jokainen selvä päivä on suunnaton ilo.

Moni on saanut elämänsä paljon tärkeämpää täytettä kun päihteiden tuoma sekava arki.

Onnistumisia

Isä, joka päihteili parikymmentä vuotta elämästään, menetti läheistensä luottamuksen, sortui rikoksiin, eli päiviä jolloin ei tiennyt onko elossa vai kuollut on saanut tänä päivänä asuessaan tuetussa asumisessa noin nelisen vuotta elämänsä sellaiseksi, jota on hyvä elää. Tuen päihdeettömyyteen, oman kodin, jossa on hyvä ja turvallinen olla, yhteyden vanhempiinsa sekä hän voi

Hanna-Riikka Alasippola toivoo, että hänen työtoverinsa kokee itsensä sankareina. He ovat Hanna-Riikalle tärkeitä.

olla hyvä isä lapsilleen. Isä joka on selvin päin, ottaa vastuun vanhemmuudesta ja katsoo haaveilleen kohti tulevaisuutta.

Perheenäiti, joka on päihdeilyn myötä joutunut luopumaan lapsistaan, on saanut uuden alun kokea äitiyden arkea ja onnea. Yhdeksän kuukautta odotimme ja iloitimme selvästä arjesta, mahdollisuudesta tavata lapsia. Kun sitten lapsen aika oli syntyä, vein hänet sairaalaan ja halusimme pihassa, toivoin sydämeistäni, että kaikki sujuisi hyvin. Pieni prinsessa syntyi ja koko yhteisö iloitsi siitä. Odotimme vauvan ensimmäistä näkemistä ja vähän aikaa sitten saimme viettää pienen tytön 1-vuotis syntymäpäiviä koko yhteisön kanssa. En osaa edes kuvailla sitä iloa ja onnea minkä koin katsellessa äitiä ja lasta.

Jokainen päihdeettömän päivän voitto asukkaiden kohdalla ja tieto siitä, että tämä työ kantaa. Yhteisöllisyys on merkityksellinen asia päihdeetyössä. Haluan korostaa myös vertaistukea, joka voi olla päihdeongelmalliselle suunnaton tuki ja turva arjessa.

Takana 13 vuotinen taival

Minulla on takana nyt 13 vuotinen taival katulähteyksen työntekijänä.

Olen mielestäni saanut kokea ja kohdata vuosissa niin paljon, etten mistään koulusta olisi voinut tätä kaikkea oppia.

Olen kasvanut itse ihmisenä, olen kasvanut uskossa, olen tullut sinuiksi omien tunteiden kanssa, olen ehjempi ihmisenä.

Tärkeimmäksi työssäni näen lähimmäisenrakkauden, ihmisen kohtaamisen. En tiedä voisinko jotakin arvokkaampaa tehdä, kun kulkea ihmisten rinnalla heidän tukenaan erilaisissa ongelmissa tai elämäntilanteissa. Olla jakamassa arkea.

Voimaa työhöni olen saanut työyhteisöstä, asiakkaiden elämän iloista, ja siitä, että olen saanut kokea todellisia ihmeitä, selviytymistarinoita.

Vaikeina ja raskaina päivinä työssä minulle läheinen rukous on:

Jumala, anna minulle tyyneyttä hyväksyä asiat, joita en voi muuttaa, rohkeutta muuttaa ne, jotka voin ja viisautta erottaa nämä kaksi toisistaan

Tämän rukouksen kautta toivon, että voin olla rohkea ja minulla olisi viisautta työssä sekä osaisin vastata työn haasteisiin, päihdeongelmaan ja sen mukana tuleviin ongelmiin elämän eri alueilla.

On hienoa olla osa katulähteystyön historiaa, kiitän esimiestäni Erkkiä, joka on antanut minun tehdä työtä omalla persoonalla, luottanut ja uskonut minuun, ollut turva ja tuki vaikeina hetkinä.

Myöskin Katulähteyksen hallitusta kiitän saamastani luottamuksesta ja myös siitä, että olen saanut itse olla hallitus työssä työntekijöiden edustajana.

Puheenjohtaja Pekalle haluan sanoa: kiitos isällisyydestäsi.

Työntekijöistä on tullut minulle ystäviä

Matkani varrella useista työntekijöistä on tullut minulle ystäviä, he ovat olleet korvaamaton apu ja tuki. Huumori ja halu tehdä työtä heidän hyväksi, jotka meitä tarvitsevat ovat meille yhteinen ja tärkeä asia. Se yhdistää meitä ja tukee yhteisöllisyyttä.

Tällä hetkellä minun lähimmät työkaverini Marko, Teemu, Ari, Sirpa ja Mia ovat niitä, joiden kanssa arkea jaan. Ilman heitä tämän työn tekeminen kolmessa asumisyksikössä ei onnistuisi. Toivon, että koette olevanne sankareita ja minulle tärkeitä.

Hanna-Riikka Alasippola

Välitämme välittämistä

Juha Konttinen, miten olet kokenut elämisesi ja olemisesi Salmirannan puolimatkatkondin vastaavana työntekijänä kuluneiden neljän vuoden aikana; miten luonnehtisit Salmirantaa Katulähetysten asumisyksikkönä?

Olen kokenut aikani täällä Salmirannassa vaihtelevaksi; tämä on hyvin haastava, paljon antava työ. Olemme auttamassa ihmisiä; heiltä saa myös henkisesti, vuorovaikutteisesti takaisin. Vuorovaikutus asiakkaan ja työntekijän kesken on tärkeää! Päivät eivät ole samanlaisia. Joskus huokaisen helpotuksesta, kun pääsen perjantailtaisiin lähtemään kotiin... Salmirannan aikaani mahtuu hyvin dramaattisiakin tapauksia matkan varrelle. Työyhteisömme on monipuolinen. Hengellisyys on täällä avointa; se on voimavara ja ”ylimääräinen bonus”, joka nousee yli kaikkien muiden arvojen.

Salmiranta on suuri yksikkö, sisältäen soluasuntoja. Asukkaiden suuresta vaihtuvuudesta johtuen yksikkömme ei ole ”paras mahdollinen”. Vaihtuvuus asukunnan suhteen on suuri. Keskimäärin asukkaita on 35. Salmirannassa työ on koko ajan uuden ihmisen kanssa työskentelemään opettelemista. Joskus tulee asiakas, jolla ei ole aikomusta tai kykyä sopeutua yhteisöön, ja siitä tulee ongelmia. Asiakas luulee päihteettömyyden onnistuvan, mutta hän kokee sen vaikeaksi, pettyen. Joku asukas kokee ympäristön aika rauhattomana. Toisaalta Salmiranta on aika luonnonläheinen asumisyksikkö – metsät ja järvi ovat lähellä asukkaita. Tarjoamme täällä asuville ihmisille mahdollisuuden ”omien siipien kantamiseen” ja turvallisuuden kokemiseen.

Henkilökuntaa on meillä Salmirannassa mukavasti. Salmiranta sijaitsee hyvällä paikalla, toisaalta sivussa kaupungin keskustasta, mutta kuitenkin sopivan lähellä sitä. Uuden omakotialueen läheinen rakentaminen muokkaa olemistamme täällä; siitä johtuen se ei aina ole ihan ”kivutonta”!

Tuettu asuminen Salmirannassa mer-

Salmirannassa Mäystintiellä sijaitseva Katulähetysten asumisyksikkö on toiminut vuodesta 2003 lähtien.

Juha Konttisen mottona on välittää välittämistä.

kitsee sitä, että työntekijä on paikalla aamukahdeksasta iltakahdeksaan (klo 8-20). Aivan missä asiassa vain tarvitaan! Käytännössä hoidamme terveydenhuolto- ja lääkintäpuolen, sekä sosiaaliasiat, yhteistyössä kyseisten viranhaltijoiden kanssa; meillä on sairaanhoitaja käytettävissä terveysasioissa.

Annamme asukkaille myös neuvonta-

apua mm. taloudellisissa asioissa, kuten velkomis- ja ulosottotapahtumissa. Käytännön ruoka-apua saa myös. Aktivoimme asukkaita hakeutumaan työhön, työkokeiluun, harjoitteluun tai hakeutumaan koulutukseen. Kannustamme myös asukkaitamme hakemaan asuntoa vapailta markkinoilta.

Tuetussa asumisessa erityistuki ”rää-

tälöidään” yhteistyössä asukkaan kanssa, kuinka se tulisi kohdentaa; miten, ja millä tavalla parhaiten tämä palvelisi asiakkaan etua. Asiakaslähtöisyys on meillä tärkeää. Yhteisöllisyys, muun muassa päiväkeskustoiminta, on täällä ihmisen tukena. Se kattaa koko tämän ”lähipiirin”. Monella asukkaallamme ei ole lainkaan omaisia. Työntekijät yhdessä asukkaiden kanssa olemme luomassa yhteisöllisyyttä, johon kuuluvat myös asukkaiden järjestämät yhteiset juhlat, retket, yms.

Mitkä ovat tulevaisuuden näkymistäsi Salmirannassa?

Jos jatkan työtäni täällä, pohdin, mikä tarve ihmisillä on saada apua syveneviin elämän ongelmiinsa. Yhteiskunta ajaa alas tarpeellisia toimintoja; vastaavasti kysytään, miten ”ulkopuolisten” suhtautuminen ihmisten pärjäämiseen muuttuu; so. miten yhteiskunta suhtautuu syrjäytettyihin ihmisiin, ja miten me auttajat pystymme vastaamaan heidän tarpeisiinsa ja ongelmiinsa.

Esimerkiksi vankeinhoidon muutokset tuovat yhteiskuntaan muutospaineita. Myös mielenterveyskuntoutujien, kuten muidenkin ”erityisongelmaisten” palvelupaletti yhteiskunnassamme muuttuu, luoden tarpeita Salmirantaan kaikkine siihen liittyvine muutospaineineen, kuten vaikkapa asiakkaiden ikääntymiseen.

Erityistuki ja sosiaalinen isännöinti

Erityistukimuotona ”sosiaalinen isännöinti” kehittyi. Kysyntä ja tarve kasvaa ja sen myötä myös tarjonta. Pelkkä päiheteettömyyden tukeminen ei yksin riitä, koska asiakkaat ovat usein moniongelmaisia. ”Sosiaalista isännöintiä”, tuetun asumisen muotona, tarjotaan ihmisten koteihin. Kotihoitopalvelu nykyisellään ei sinänsä pysty vastaamaan ainakaan kaikkiin tuleviin haasteisiin. Esimerkiksi nuorista osa kotoa lähtiessään ei sijoitu mihinkään. He joutuvat Katulähetyksen yksiköihin, vaikkapa esimerkiksi Salmirantaan. Markkinoille on jo tullut monenlaisia palveluntuottajia ja –tarjoajia. Kuitenkin mielestäni lähimmäistä on helpompi ja parempi auttaa ilman ”bisnesmotiivia”!

OPERAATIO JOULUAPU JOULUAATTONA 24.12.2010

JOULUAVUN ”SYDÄMET” JAKAVAT JOULUKASSEJA

JYVÄSSEUDUN TYÖTTÖMÄT RY, KELLARIKIEVARI

klo 14.00 – 16.00

JA HUHTASUON ELÄMÄN LEIPÄ

klo 13.30 – 15.30

Yhteystiedot :

Heini Lekander, puh. 050 521 5416 / Jyväskylän seurakunta

Pirjo-Liisa Junttila, puh. (014) 635 304, 040 732 4476 /

Jyvässeudun Työttömät ry

Reino Pynnönen, puh. 040 737 0292 /Elämän leipä ry

Matti Björk, puh. 050 518 1964

Ihmiselle tulevat viimeistään elämän ehtoolla mieleen hengelliset kysymykset. Pelkkä humanistinen ja humanitaarinen apu, vaikkapa ”Punainen Risti”, niin hyvää työtä kuin se onkin, ei kykene tähän ihmisen hengelliseen tarpeeseen juuri paljontaan vastaamaan.

Meillä Salmirannassa, kuten muissakin Katulähetyksen yksiköissä, hengelliset asiat kysymyksineen ovat tärkeitä. Me olemme opettelemassa sitä, että välitämme lähimmäisillemme omaa kokeamaamme Jumalan välittämistä, olemalla heille ”lähinäkyviä” elämässämme.

Mottonamme onkin: ”Välitämme välittämistä”!

Erkki Hänninen

Tervetuloa
JYVÄSKYLÄN
KATULÄHETYS ry:n

Syyskokoukseen

Keskiviikkona 15.12. 2010
klo 17 Vellikelloon,
Kankitie 14

Kokouksessa käsitellään
säätömääräiset asiat.

Kantakaa
toistenne
kuormia, ja niin
te täytätte
Kristuksen lain.
(Gal. 6:2)

PULLAKIRKOT

Ensiaskel, Kankitie 9
sunnuntaisin klo 11.30
Takalaiton
sunnuntaisin klo 13.30
Salmiranta ja
Nurmela
tiistaisin klo 18

**Jyväskylän
Katulähetys ry**

Kankitie 10
40320 Jyväskylä
0400-642442

[www.jyvaskylan-
katulahetys.fi](http://www.jyvaskylan-katulahetys.fi)

Joulun evankeliumi sanoin ja sävelin

Cygnaeus-lukion nuoret muusikot
Jyväskylän Katulähetysten vieraana

Ohjelma:

Juonto: Esko Jantunen
Jouluvirsi: 25 Nyt seisahdun
Tervehdyssanat: Markku Leinonen
Kauneimmat Joululaulut:
Cygnaeuslukion nuoret muusikot
Saarna: Pastori Hannu Huttunen
Herran siunaus
Päätösvirsi: 21 Enkeli taivaan

Kanttori: Pekka Ruokokoski

Nuoret muusikot:
Piano: Konsta Koskinen
Sello: Anu Kaakko
Viulu: Juuni Veijanen
Kitara: Valto Moisio

Laulu: Kalle Seppänen & Janni Veijanen
Joulukahvit: seurakuntasalissa

Ystävällisesti kutsumme kaikki työmme ystävät, yhteistyökumppanit,
työntekijät ja asiakkaat perheineen saapumaan yhteiseen Joulujuhlaamme!

Jyväskylän
KATULÄHETYS

Vapautetut

Toimitus
Erkki Arvaja, Markku Leinonen
Esko Jantunen ja Seppo Riikonen

Kankitie 10,
40320 Jyväskylä
puh. 0400-642 442
www.jklkl.fi

Seuraava tiedotuslehti

1/2011 ilmestyy
15. päivänä helmikuuta.

Aineistot lehteen 30.1.2011
mennessä, Kankitie 10, 40320
Jyväskylä tai
erkki.arvaja@kolumbus.fi
seppo.riikonen@jklkl.fi